

**พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการจัดบริการแนะแนวของโรงเรียน
เฉพาะความพิการ ประเภทความบกพร่องทางการได้ยิน กลุ่มสถานศึกษา กลุ่ม 1
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน**
**ADMINISTRATIVE BEHAVIORS OF ADMINISTRATORS AFFECTING GUIDANCE
SERVICES OF SPECIAL EDUCATION SCHOOLS FOR HEARING IMPAIRMENT
IN EDUCATIONAL INSTITUTION GROUP 1 UNDER THE JURISDICTION OF
THE OFFICE OF BASIC EDUCATION COMMISSION**

**วัลลี จันทร์แจ่ม / WANLEE CHANCHAENG¹
โยธิน ศรีโสภะ / YOTHIN SRISOPHA²**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหาร 2) ระดับการจัด บริการแนะแนว และ 3) พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการจัดบริการแนะแนว กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหาร หัวหน้างานแนะแนว ครูแนะแนว และครูประจำชั้นในโรงเรียนเฉพาะความพิการ ประเภทความบกพร่องทางการได้ยิน กลุ่มสถานศึกษา กลุ่ม 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 145 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามที่สร้างขึ้นโดยผู้วิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า

1. พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารอยู่ระดับมากทั้งในภาพรวมและรายด้าน
2. การจัดบริการแนะแนวอยู่ระดับมากทั้งในภาพรวมและรายด้าน
3. พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารส่งผลต่อการจัดบริการแนะแนว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ 1) การติดต่อสื่อสาร และ 2) การตัดสินใจ โดยร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 54

คำสำคัญ: พฤติกรรมการบริหาร การจัดบริการแนะแนว โรงเรียนเฉพาะความพิการประเภทความบกพร่องทางการได้ยิน

¹นักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ABSTRACT

This research aimed to study: 1) the level of administrative behaviors of administrators; 2) the level of guidance services; and 3) the administrative behavior affecting guidance services. The research sample, derived by proportional stratified random sampling, consisted of administrators, heads of guidance sections, guidance teachers and classroom teachers of special education schools for hearing impairment in Educational Institution Group 1 under the jurisdiction of the Office of Basic Education Commission, totaling 145 respondents. The research instrument was a questionnaire constructed by the researcher. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, and stepwise multiple regression analysis.

The findings of this research were as follows:

1. Overall and in specific aspects, the administrative behavior of administrators was at the high level.
2. Overall and in specific aspects, the guidance service was at the high level.
3. The administrative behaviors of administrators affected the guidance services with the statistical significance at .05 level in 2 aspects, 1) communication and 2) decision making, accounting for 54 % of variance explained.

Keywords: administrative behavior, guidance service, special education school for hearing impaired students

บทนำ

กิจกรรมแนะแนวเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนให้รู้จัก เข้าใจ รักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น สามารถตัดสินใจ แก้ปัญหา เลือก และวางแผนชีวิต การเรียน อาชีพ และสามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งยังช่วยให้ผู้บริหาร ครู รู้จักและเข้าใจนักเรียนเพื่อการส่งเสริม ดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตลอดจนให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมพัฒนาการเรียนด้วย ดังนั้น การแนะแนวจึงมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาคนโดยองค์รวม ทั้งในด้านสติปัญญา อารมณ์ สังคม และจิตใจให้เป็นบุคคลที่สามารถบูรณาการความคิด ค่านิยม ประเพณี วัฒนธรรม และเทคโนโลยี เข้าสู่วิถีชีวิตได้อย่างเหมาะสม ซึ่งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้ทุกโรงเรียนต้องจัดบริการและกิจกรรมแนะแนวให้แก่นักเรียนทุกคน การจัดบริการ

แนะแนวในโรงเรียนทุกโรงเรียนสามารถจัดบริการแนะแนวอย่างเป็นระบบ โดยมีบริการครบห้าบริการ ได้แก่ บริการการศึกษาและรวบรวมข้อมูล บริการสนเทศ บริการให้คำปรึกษา บริการจัดวางตัวบุคคล และบริการติดตามและประเมินผล และครอบคลุมขอบข่ายงานแนะแนวทั้งสามด้านคือ ด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2554: 1-3) โรงเรียนเฉพาะความพิการประเภทความบกพร่องทางการได้ยินก็เช่นกันต้องจัดบริการและกิจกรรมแนะแนวให้กับนักเรียนให้สอดคล้องเหมาะสมตามความต้องการจำเป็นของนักเรียน โดยพื้นฐานชีวิตนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความแตกต่างกัน มาจากต่างพื้นที่ต่างวัฒนธรรม ต่างภาษา ทำให้มีพฤติกรรมที่หลากหลายทั้งด้านบวกและด้านลบ ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมามากมายเมื่อมาอยู่รวมกันในโรงเรียนประจำ งานแนะแนวในโรงเรียนจึงมีความสำคัญและจำเป็นต่อนักเรียนอย่างยิ่ง เพราะจะเป็นการช่วยเหลือนักเรียนในการปรับตัวอยู่ร่วมกันกับเพื่อนในโรงเรียนได้อย่างเหมาะสม สามารถพัฒนาตนเองได้ตามธรรมชาติ และเต็มตามศักยภาพ มีทักษะชีวิต สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข อันเป็นการป้องกันปัญหาต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นทำให้นักเรียนสามารถเผชิญกับปัญหาทั้งในปัจจุบันและอนาคตได้อย่างเข้มแข็ง

แต่ในปัจจุบันการจัดบริการแนะแนวที่จัดขึ้นในโรงเรียนยังพบปัญหาต่าง ๆ หลายประการ ดังที่จตุพร เกาวีหิรัญ (2548: 116-117) ได้ศึกษา พบว่า สภาพการบริหารงานแนะแนว โดยใช้วงจรเดมมิ่ง (PDCA) ของสถานศึกษาในห้าด้าน คือ ด้านบริการรวบรวมข้อมูลนักเรียน ด้านบริการสนเทศ ด้านบริการให้คำปรึกษา ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล และด้านบริการติดตามผล พบว่าทุกรายด้านอยู่ในระดับมาก ผลการศึกษาของอุไรภรณ์ บุตดี (2550: 78) ในอีกสองปีต่อมาก็สอดคล้องกันคือ ปัญหาการจัดบริการงานแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านบริการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนเป็นรายบุคคลอยู่ในระดับปานกลาง โรงเรียนเฉพาะความพิการประเภทความบกพร่องทางการได้ยินก็เช่นกันยังขาดแคลนบุคลากรทางการแนะแนวที่มีความรู้ความสามารถโดยตรงด้านการแนะแนวขาดสื่อและเครื่องมือทางการแนะแนวที่มีคุณภาพ หลากหลายและทันต่อเหตุการณ์ ตลอดจนหน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำแผนพัฒนาการแนะแนวไปสู่การปฏิบัติในทุกระดับ ยังขาดความเอาใจใส่ที่จะให้การสนับสนุนและติดตามผลอย่างจริงจัง

อนึ่งการพัฒนาคุณภาพการจัดบริการแนะแนวจะประสบผลสำเร็จได้นั้น ต้องอาศัยความร่วมมือและการประสานสัมพันธ์ของผู้บริหารกับครูผู้สอน โดยผู้บริหารโรงเรียนมีบทบาทในการเป็นผู้นำ เพื่อให้ผู้ใต้บังคับบัญชาให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานให้บรรลุผลด้วยความตั้งใจและเต็มใจ คุณภาพของการจัดบริการแนะแนวจึงขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้บริหารโรงเรียน ผู้บริหารที่ดีควรแสดงพฤติกรรมการบริหารเพื่อกระตุ้นให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติงานให้เกิดผลดีอย่างมีประสิทธิภาพ พฤติกรรมของผู้บริหารจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่จะทำ

การบริหารหน่วยงาน หรือสถาบันดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล กล่าวคือ การกำหนดความสำเร็จ หรือความล้มเหลวของหน่วยงานย่อมขึ้นอยู่กับพฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหารในหน่วยงานนั้น ๆ และการบริหารที่ดีย่อมสามารถอธิบายถึงพฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหารด้วย พฤติกรรมของผู้บริหารจะเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการทำงาน และความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงานด้วย ซึ่งผลงานวิจัยของรุ่งชีวา สุขศรี (2556: 245-246) ในปีที่ต่อมาทั้งสองสอดคล้องกัน คือ องค์ประกอบด้านพฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหารมีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเรียนร่วมระดับมัธยมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ การสร้างแรงจูงใจ การติดต่อสื่อสาร การมีปฏิสัมพันธ์และการมีอิทธิพลต่อกัน การตัดสินใจ การกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน และการพัฒนาบุคลากร สอดคล้องกับซูลีกร แก้วระยับ (2548: 123-124) ได้ศึกษาพบว่า พฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหารส่งผลต่อการปฏิบัติงานแนะแนว ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสาครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ด้านสภาพการมีปฏิสัมพันธ์และอิทธิพลที่มีต่อกัน ด้านสภาพการกำหนดเป้าหมายหรือสั่งการ ด้านลักษณะการควบคุมการปฏิบัติงาน และด้านลักษณะการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานและการฝึกอบรม ซึ่งการจัดบริการแนะแนวจะประสบผลสำเร็จลุล่วงไปได้ดีเพียงใดนั้นย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารโรงเรียนถือว่าเป็นกุญแจสำคัญในการจัดการศึกษา ถ้าเป็นผู้ที่มีความสามารถ มีเทคนิค ปรัชญา และมีหลักเกณฑ์ในการทำงานที่ดี โรงเรียนนั้นก็จะมี ความเจริญก้าวหน้า แต่ถ้าผู้บริหารขาดคุณสมบัติดังกล่าว ไม่เอาใจใส่ในหน้าที่ของตน โรงเรียนนั้นก็คงจะมีความเจริญได้ยาก (ลักษณะ สรวิวัฒน์, 2543: 365) ดังนั้น ผู้บริหารควรมีส่วนเกี่ยวข้องกับงานแนะแนว ดังที่สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554: 5) ได้กล่าวถึงบทบาทของผู้บริหารกับการปฏิบัติงานแนะแนวไว้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนในฐานะผู้บริหารซึ่งเป็นผู้หน้าที่จะตัดสินใจและสั่งการเพื่อให้เกิดการปฏิบัติงานแนะแนว ผู้บริหารจึงมีความสำคัญสูงสุดต่อความสำเร็จของงาน ผู้บริหารจึงควรมีบทบาทความรับผิดชอบ ดังต่อไปนี้ เป็นผู้ริเริ่มหรือสนับสนุนส่งเสริมให้มีการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นผู้อำนวยความสะดวก และกระตุ้น จูงใจให้ทุกฝ่ายร่วมมือกัน มีการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง เป็นผู้ตรวจสอบ ดูแล นิเทศ ติดตามและประเมินผล วิเคราะห์ปัญหาและแก้ไข และเป็นผู้นำทางการแนะแนวอย่างมีระบบและมาตรฐาน

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะที่ปฏิบัติงานเป็นครูผู้สอนในโรงเรียนเฉพาะความพิการ ประเภทความบกพร่องทางการได้ยิน จึงสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการจัดบริการแนะแนวของโรงเรียนเฉพาะความพิการ ประเภทความบกพร่องทางการได้ยิน กลุ่มสถานศึกษากลุ่ม 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อจะได้นำผลการวิจัยไปเป็นข้อมูลให้หน่วยงานระดับต่าง ๆ ของสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ และโรงเรียนในสังกัดนำไปส่งเสริม แก้ไข ปรับปรุงและพัฒนาผู้บริหารโรงเรียน

ให้มีพฤติกรรมกรรมการบริหารงานให้ประสิทธิภาพ สามารถบริหารและนำพาให้ครูปฏิบัติงานแนะแนวอย่างมีคุณภาพ อันจะส่งผลถึงคุณภาพที่พึงประสงค์ทางด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์และสุขภาพที่ดีของนักเรียนในที่สุด

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนเฉพาะความพิการ ประเภทความบกพร่องทางการได้ยิน กลุ่มสถานศึกษากลุ่ม 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. เพื่อศึกษาระดับการจัดบริการแนะแนวของโรงเรียนเฉพาะความพิการ ประเภทความบกพร่องทางการได้ยิน กลุ่มสถานศึกษากลุ่ม 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการจัดบริการแนะแนวของโรงเรียนเฉพาะความพิการ ประเภทความบกพร่องทางการได้ยิน กลุ่มสถานศึกษากลุ่ม 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สมมติฐานการวิจัย

พฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหารส่งผลต่อการจัดบริการแนะแนวของโรงเรียนเฉพาะความพิการ ประเภทความบกพร่องทางการได้ยิน กลุ่มสถานศึกษากลุ่ม 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาพฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการจัดบริการแนะแนวของโรงเรียนเฉพาะความพิการ ประเภทความบกพร่องทางการได้ยิน กลุ่มสถานศึกษากลุ่ม 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยใช้ผลงานวิจัยของรุ่งชีวา สุขศรี (2556: 245-246) ที่ได้ค้นพบพฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหารซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญหกองค์ประกอบ ได้แก่ 1) การสร้างแรงจูงใจ 2) การติดต่อ สื่อสาร 3) การมีปฏิสัมพันธ์และการมีอิทธิพลต่อกัน 4) การตัดสินใจ 5) การกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน และ 6) การพัฒนาบุคลากร ส่วนการจัดบริการแนะแนวใช้การจัดบริการแนะแนวของโรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดนครปฐมตามคู่มือแนะแนวโรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดนครปฐม (2552: 3-4) ประกอบด้วยห้าด้าน คือ 1) การบริการการศึกษาและรวบรวมข้อมูล 2) การบริการสนเทศ 3) การบริการให้คำปรึกษา 4) การบริการจัดวางตัวบุคคล และ 5) การบริการติดตามและประเมินผล ดังแสดงในภาพที่ 1

ตัวแปรต้น

พฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหาร
1. การสร้างแรงจูงใจ
2. การติดต่อสื่อสาร
3. การมีปฏิสัมพันธ์และการมีอิทธิพลต่อกัน
4. การตัดสินใจ
5. การกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน
6. การพัฒนาบุคลากร

ตัวแปรตาม

การจัดบริการแนะแนว
1. การบริการการศึกษาและรวบรวมข้อมูล
2. การบริการสนเทศ
3. การบริการให้คำปรึกษา
4. การบริการจัดวางตัวบุคคล
5. การบริการติดตามและประเมินผล

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัยแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

คำจำกัดความเชิงปฏิบัติการ

1. พฤติกรรมกรรมการบริหาร หมายถึง ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูของโรงเรียนเฉพาะความพิการประเภทความบกพร่องทางการได้ยิน กลุ่มสถานศึกษากลุ่ม 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับการกระทำหรือการแสดงออก รวมถึงท่าทีที่ผู้บริหารปฏิบัติและสามารถสังเกตได้ของผู้บริหารโรงเรียนเฉพาะความพิการประเภทความบกพร่องทางการได้ยิน กลุ่มสถานศึกษากลุ่ม 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งประกอบด้วย หกองค์ประกอบ ได้แก่ 1) การสร้างแรงจูงใจ 2) การติดต่อสื่อสาร 3) การมีปฏิสัมพันธ์และการมีอิทธิพลต่อกัน 4) การตัดสินใจ 5) การกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน และ 6) การพัฒนาบุคลากร

2. การจัดบริการแนะแนว หมายถึง ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูของโรงเรียนเฉพาะความพิการประเภทความบกพร่องทางการได้ยิน กลุ่มสถานศึกษากลุ่ม 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานแนะแนวห้าด้าน ได้แก่ 1) บริการการศึกษาและรวบรวมข้อมูล 2) บริการสนเทศ 3) บริการให้คำปรึกษา 4) บริการจัดวางตัวบุคคล และ 5) บริการติดตามและประเมินผล

วิธีดำเนินการ

การวิจัย เรื่อง พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการจัดบริการแนะแนวของโรงเรียนเฉพาะความพิการ ประเภทความบกพร่องทางการได้ยิน กลุ่มสถานศึกษากลุ่ม 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (descriptive research) โดยใช้ผู้บริหารและครูเป็นหน่วยวิเคราะห์ (unit of analysis)

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร หัวหน้างานแนะแนว ครูแนะแนว และครูประจำชั้นที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับงานแนะแนวในโรงเรียนเฉพาะความพิการประเภทความบกพร่องทางการได้ยิน กลุ่มสถานศึกษา 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 219 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารที่อยู่ในกลุ่มสถานศึกษากลุ่ม 1 จำนวน 16 คน โดยใช้ทั้งประชากร ส่วนหัวหน้างานแนะแนว ครูแนะแนว และครูประจำชั้นที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับงานแนะแนวได้มาโดยการเปิดตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 อ้างถึงใน ธานีรินทร์ ศิลป์จารุ, 2552: 48-49) ในการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง หัวหน้างานแนะแนว ครูแนะแนว และครูประจำชั้นที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับงานแนะแนว ใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน (proportional stratified random sampling) โดยกระจายจำนวนตามโรงเรียน ได้กลุ่มตัวอย่างซึ่งจำแนกเป็นหัวหน้างานแนะแนว ครูแนะแนวและครูประจำชั้นที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับงานแนะแนว จำนวน 136 คน ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) โดยผู้ให้ข้อมูลต้องเป็นหัวหน้างานแนะแนว ครูแนะแนว และครูประจำชั้นที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับงานแนะแนวตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 รวมให้ข้อมูลทั้งหมด 152 คน

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับ ดังนี้
ขั้นที่ 1 ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการพฤติกรรมกรรมการบริหาร และการจัดบริการแนะแนว เพื่อวิเคราะห์โครงสร้างเนื้อหาตามนิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการตัวแปรที่ศึกษา และกำหนดดัชนี

ขั้นที่ 2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นตามนิยามตัวแปรให้ครอบคลุมตัวแปรที่ศึกษาภายใต้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

ขั้นที่ 3 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบแก้ไข

ขั้นที่ 4 นำส่งผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและตรวจสอบค่าของความตรงด้านเนื้อหา (content validity) โดยหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยเลือกเฉพาะข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.67-1.00 ได้ข้อกระทงคำถามทั้งหมด 90 ข้อ

ขั้นที่ 5 แก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามความคิดเห็นตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสามท่านก่อนนำไปทดลองใช้

ขั้นที่ 6 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (tryout) กับผู้บริหารและครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเที่ยง (reliability)

ขั้นที่ 7 นำแบบสอบถามความคิดเห็นจากการทดลองใช้กลับคืนมาตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามความคิดเห็นทั้งฉบับด้วยวิธีของครอนบาค (Cronbach, 1974 อ้างถึงใน พิสนุ พงศ์ศรี, 2551: 143) แบบสอบถามความคิดเห็นด้านพฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหารได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.97 และแบบสอบถามความคิดเห็นด้านการจัดบริการแนะแนวได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.98 และได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามความคิดเห็นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.98

ขั้นที่ 8 ปรับปรุงแก้ไขข้อกระทงคำถาม ในด้านการใช้ภาษาให้มีความเหมาะสมถูกต้องโดยผ่านการแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วจัดทำแบบสอบถามความคิดเห็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นเป็นเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้เก็บข้อมูลจากตัวอย่างสองกลุ่ม คือ กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครูที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับงานแนะแนว แบบสอบถามความคิดเห็นมีหนึ่งฉบับ แบ่งออกเป็นสี่ตอน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามตรวจสอบรายการ (checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหาร

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนว

แบบสอบถามความคิดเห็นตอนที่ 2 และตอนที่ 3 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ห้าระดับ กำหนดเกณฑ์การให้ระดับดังนี้

5 หมายถึง พฤติกรรมการบริหาร/การจัดบริการแนะแนวอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง พฤติกรรมการบริหาร/การจัดบริการแนะแนวอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง พฤติกรรมการบริหาร/การจัดบริการแนะแนวอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง พฤติกรรมการบริหาร/การจัดบริการแนะแนวอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง พฤติกรรมการบริหาร/การจัดบริการแนะแนวอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะของพฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหารและการจัดบริการแนะแนวเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (open - ended)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการจัดส่งแบบสอบถาม จำนวน 152 ฉบับ ไปยังโรงเรียนที่มีผู้บริหารและครูที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับงานแนะแนวที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นโดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และจัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ระหว่างผู้วิจัยถึงโรงเรียนเฉพาะความพิการ ประเภทความบกพร่องทางการได้ยิน กลุ่มสถานศึกษา กลุ่ม 1 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้รับแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์กลับคืนมา จำนวน 145 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95.39

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจำแนกตามลักษณะของแบบสอบถามในแต่ละตอน ดังนี้

1. การวิเคราะห์สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้วยวิธีการแจกแจงความถี่ (frequency) และค่าร้อยละ (percentage)
2. การวิเคราะห์ระดับเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหารและการจัดบริการแนะแนว ใช้การหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. การวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการจัดบริการแนะแนวโรงเรียนเฉพาะความพิการประเภทความบกพร่องทางการได้ยิน โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (stepwise multiple regression analysis)

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการจัดบริการแนะแนวโรงเรียนเฉพาะความพิการประเภทความบกพร่องทางการได้ยิน กลุ่มสถานศึกษา กลุ่ม 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหาร

พฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนเฉพาะความพิการประเภทความบกพร่องทางการได้ยิน กลุ่มสถานศึกษา กลุ่ม 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากและข้อมูลมีการกระจายตัวน้อย ($\bar{x} = 4.01$, S.D. = 0.57) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการปฏิสัมพันธ์และการมีอิทธิพลต่อกันมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.10$, S.D. = 0.65) รองลงมา ได้แก่ ด้านการตัดสินใจ ($\bar{x} = 4.07$, S.D. = 0.63) ด้านการพัฒนาบุคลากร ($\bar{x} = 4.05$, S.D. = 0.63) ด้านการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน ($\bar{x} = 4.02$, S.D. = 0.67) ด้านการติดต่อสื่อสาร ($\bar{x} = 3.94$, S.D. = 0.66) และด้านการสร้างแรงจูงใจ ($\bar{x} = 3.90$, S.D. = 0.68) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังปรากฏในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ระดับ และลำดับพฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหาร

(n = 145)

พฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหาร	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. การสร้างแรงจูงใจ	3.90	0.68	มาก	6
2. การติดต่อสื่อสาร	3.94	0.66	มาก	5
3. การปฏิสัมพันธ์และการมีอิทธิพลต่อกัน	4.10	0.65	มาก	1
4. การตัดสินใจ	4.07	0.63	มาก	2
5. การกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน	4.02	0.67	มาก	4
6. การพัฒนาบุคลากร	4.05	0.63	มาก	3
รวม	4.01	0.57	มาก	

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การจัดบริการแนะแนว

การจัดบริการแนะแนวของโรงเรียนเฉพาะความพิการประเภทความบกพร่องทางการได้ยิน กลุ่มสถานศึกษา กลุ่ม 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และข้อมูลมีการกระจายตัวน้อย ($\bar{x} = 4.05$, S.D. = 0.55) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านบริการการศึกษาและรวบรวมข้อมูลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.19$, S.D. = 0.50) รองลงมา ได้แก่ ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล ($\bar{x} = 4.17$, S.D. = 0.56) ด้านบริการสนเทศ ($\bar{x} = 4.12$, S.D. = 0.57) ด้านบริการติดตามและประเมินผล ($\bar{x} = 3.97$, S.D. = 0.67) และด้านบริการให้คำปรึกษา ($\bar{x} = 3.91$, S.D. = 0.70) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังปรากฏในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ระดับ และลำดับการจัดบริการแนะแนว

(n = 145)

การจัดบริการแนะแนว	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. บริการการศึกษาและรวบรวมข้อมูล	4.19	0.50	มาก	1
2. บริการสนเทศ	4.12	0.57	มาก	3
3. บริการให้คำปรึกษา	3.91	0.70	มาก	5
4. บริการจัดวางตัวบุคคล	4.17	0.56	มาก	2
5. บริการติดตามและประเมินผล	3.97	0.67	มาก	4
รวม	4.05	0.55	มาก	

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการจัดบริการ

แนะแนว

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายในพฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหาร ซึ่งมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าอยู่ระหว่าง 0.58-0.84 และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์สหพันธ์ของพฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหารกับการจัดบริการแนะแนว (Y_{tot}) พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง 0.58-0.72 ดังปรากฏในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

(n = 145)

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร	การสร้างแรงจูงใจ (X_1)	การติดต่อสื่อสาร (X_2)	การปฏิสัมพันธ์และการมีอิทธิพลต่อกัน (X_3)	การตัดสินใจ (X_4)	การกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน (X_5)	การพัฒนาบุคลากร (X_6)	พฤติกรรมกรรมการบริหาร (Y_{tot})
การสร้างแรงจูงใจ (X_1)	1.00						
การติดต่อสื่อสาร (X_2)	0.84**	1.00					
การปฏิสัมพันธ์และการมีอิทธิพลต่อกัน (X_3)	0.66**	0.75**	1.00				
การตัดสินใจ (X_4)	0.64**	0.74**	0.76**	1.00			
การกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน (X_5)	0.63**	0.71**	0.58**	0.59**	1.00		
การพัฒนาบุคลากร (X_6)	0.65**	0.73**	0.73**	0.77**	0.58**	1.00	
การจัดบริการแนะแนว (Y_{tot})	0.57**	0.72**	0.61**	0.62**	0.57**	0.58**	1.00

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหาร ด้านการติดต่อสื่อสาร (X_2) และการตัดสินใจ (X_4) เป็นตัวแปรที่ได้รับเลือกเข้าสมการถดถอยและสามารถอธิบายความผันแปรของการจัดบริการแนะแนวของโรงเรียนเฉพาะความพิการประเภทความบกพร่องทางการได้ยิน กลุ่มสถานศึกษา กลุ่ม 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาพรวม (Y_{tot}) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าประสิทธิภาพในการทำนาย (R^2) เท่ากับ 0.540 ซึ่งแสดงว่า ด้านการติดต่อสื่อสาร และการตัดสินใจส่งผลต่อการจัดบริการแนะแนวของโรงเรียนเฉพาะความพิการประเภทความบกพร่องทางการได้ยินในกลุ่มสถานศึกษา กลุ่ม 1 ในภาพรวม และสามารถร่วมกันทำนายการจัดบริการแนะแนวของโรงเรียนเฉพาะความพิการประเภทความบกพร่องทางการได้ยิน กลุ่มสถานศึกษา กลุ่ม 1 ในภาพรวมได้ร้อยละ 54.00 โดยสามารถเขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการวิเคราะห์การถดถอยในรูปของคะแนนดิบ คือ

$$\hat{Y}_{\text{tot}} = 1.47 + 0.49 (X_2) + 0.15 (X_4)$$

สมการวิเคราะห์การถดถอยในรูปของคะแนนมาตรฐาน คือ

$$\hat{Z}_{\text{tot}} = 0.59 (Z_2) + 0.18 (Z_4)$$

ดังปรากฏในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนพฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการจัดบริการแนะแนว

(n = 145)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
Regression	2	24.30	12.154	83.45**	0.00
Residual	142	20.67	0.146		
Total	144	44.98			

ตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสมการ	b	Beta	SE _b	t	Sig.
ค่าคงที่	1.47		0.21	6.94**	0.00
การติดต่อสื่อสาร (X ₂)	0.49	0.59	0.07	6.89**	0.00
การตัดสินใจ (X ₄)	0.15	0.18	0.07	2.09*	0.03

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

R = 0.735 R² = 0.540 SEE = 0.381

ตอนที่ 4 ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหาร และการจัดบริการแนะแนวของโรงเรียนเฉพาะความพิการประเภทความบกพร่องทางการได้ยินกลุ่มสถานศึกษากลุ่ม 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหารส่วนใหญ่เกิดจากผู้บริหารขาดการนิเทศ กำกับ ติดตามงาน การประเมินผลการปฏิบัติงานของครูแนะแนวอย่างต่อเนื่อง และผู้บริหารไม่สามารถจูงใจให้ครูในโรงเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการทำงาน และปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนว ส่วนใหญ่เกิดจากการขาดครูแนะแนวในโรงเรียน ครูไม่มีความชำนาญในการใช้ภาษามือในการสื่อสารกับนักเรียน และครูไม่เห็นความสำคัญของงานแนะแนว

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนวโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้
ข้อเสนอแนะมากที่สุด คือ ผู้บริหารควรจัดให้มีห้องแนะแนวที่เป็นสัดส่วนเฉพาะในโรงเรียน หน่วยงาน
ต้นสังกัดควรมีการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และประสบการณ์ต่าง ๆ ให้กับบุคลากร
ที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง โดยการจัดอบรม และหน่วยงานต้นสังกัดควรมีการบรรจุครูผู้แนะแนว
หรือจิตวิทยาให้มีในทุกโรงเรียน

อภิปรายผล

1. พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนเฉพาะความพิการประเภทความบกพร่อง
ทางการได้ยิน กลุ่มสถานศึกษา กลุ่ม 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดย
ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการปฏิสัมพันธ์และการมีอิทธิพล
ต่อกันมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านการตัดสินใจ ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการกำหนดมาตรฐาน
การปฏิบัติงาน ด้านการติดต่อสื่อสาร และด้านการสร้างแรงจูงใจ ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก
ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. 2556 หมวดที่ 1 ข้อที่ 7 ผู้ประกอบวิชาชีพผู้บริหาร
สถานศึกษาต้องมีคุณสมบัติไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการบริหารการศึกษา หรือเทียบเท่า หรือมีคุณสมบัติ
อื่นที่คุรุสภารับรอง โดยมีมาตรฐานความรู้และมาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพผู้บริหาร จึงจะสามารถ
สอบเข้าสู่ระบบตำแหน่งของผู้บริหารได้ และทุกตำแหน่งมีการสอบคัดเลือกโดยทดสอบความรู้
ความสามารถทั่วไปและความรู้ความสามารถเฉพาะตำแหน่ง มีการประเมินประสบการณ์ การทำงาน
และการฝึกอบรมข้าราชการครูสายงานบริหารตามหลักสูตรของคณะกรรมการข้าราชการครูที่ดำเนินการ
โดยสถาบันพัฒนาผู้บริหาร ทำให้ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและมีประสิทธิภาพ
ในการทำงานมีความตั้งใจและเต็มใจที่จะปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ มีความรับผิดชอบ
ในภารกิจจัดการศึกษาของโรงเรียน อีกทั้งยังมีจัดการประชุม อบรมสัมมนาเพิ่มประสิทธิภาพ
การบริหารอยู่เป็นประจำ ตลอดจนการใช้เทคนิคและวิธีการต่าง ๆ ตามกระบวนการบริหาร พร้อมทั้ง
จูงใจให้ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้เกี่ยวข้องร่วมมือกันปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล
จึงทำให้ผู้บริหารโรงเรียนมีพฤติกรรมการบริหารโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และในปัจจุบันเป็นช่วง
เวลาแห่งการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561) โดยมีเป้าหมายที่สำคัญคือ
ต้องมีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้อย่างเป็นระบบซึ่งตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดว่า การจัดการศึกษาต้องถือว่าผู้เรียน
สำคัญที่สุด ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ การจัดการศึกษาต้องส่งเสริม
ให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนได้เต็มตามศักยภาพ ดังนั้นทุกโรงเรียนต้องมีการเปลี่ยนแปลงด้าน
การจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ผู้บริหารโรงเรียนถือเป็นบุคคลสำคัญเนื่องจากเป็น
หัวหน้าส่วนราชการที่มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนโรงเรียนของตนให้สามารถปรับเปลี่ยน

การปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับรุ่งชีวา สุขศรี (2556: 245-246) ที่พบว่าองค์ประกอบด้านพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารมีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนเรียนร่วมระดับมัธยมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ การสร้างแรงจูงใจ การติดต่อสื่อสาร การมีปฏิสัมพันธ์และการมีอิทธิพลต่อกัน การตัดสินใจ การกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน และการพัฒนาบุคลากร สอดคล้องกับเฉลียว แสนสำราญ (2550: 124) ได้ศึกษา พบว่า พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดเพชรบุรี ทั้งโดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ภาวะผู้นำ การปฏิสัมพันธ์ การจูงใจ เป้าหมายของผลการปฏิบัติงานการฝึกอบรม การสื่อสาร การตัดสินใจ การกำหนดเป้าหมาย และการควบคุมการปฏิบัติงาน

2. การจัดบริการแนะแนวของโรงเรียนเฉพาะความพิการประเภทความบกพร่องทางการได้ยิน กลุ่มสถานศึกษากลุ่ม 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบริการการศึกษาและรวบรวมข้อมูลมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล ด้านบริการสนเทศ ด้านบริการติดตามและประเมินผล และด้านบริการให้คำปรึกษา ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องมาจากสาระสำคัญของหลักการแนะแนวมีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 คือ กระบวนการแนะแนวเป็นกระบวนการที่ช่วยให้ผู้เรียนได้รู้จักและเข้าใจตนเองอย่างถูกต้อง รู้ขอบเขตความสามารถของตน เห็นคุณค่าของตน มีทักษะและวิจารณญาณในการตัดสินใจแก้ปัญหาได้ด้วยตนเองอย่างฉลาด และวางแนวทางการดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและรู้เท่าทัน สามารถปรับตัวเข้ากับบุคคลอื่นและสิ่งแวดล้อมได้เป็นอย่างดี มีสุขภาพจิตที่ดี เป็นสมาชิกที่ดี มีประโยชน์ต่อครอบครัวและสังคม ดังนั้นการแนะแนวจึงมีความสำคัญและจำเป็นต่อการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ นอกจากนี้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้การแนะแนวเป็นภารกิจที่โรงเรียนต้องดำเนินการเพื่อการส่งเสริม ดูแล ช่วยเหลือผู้เรียน ให้สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนได้ตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ และโรงเรียนต้องจัดบริการแนะแนวให้เป็นระบบ โดยมีบริการครบห้าบริการ และครอบคลุมขอบข่ายงานแนะแนวทั้งสามด้าน คือ ด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม ทั้งนี้จะต้องมีการกำหนดผู้รับผิดชอบอยู่ในโครงสร้างการบริหารของโรงเรียน และต้องมีโครงการ แผนงาน งบประมาณที่แสดงถึงการปฏิบัติงานที่ต่อเนื่องทั้งปี โดยมีครูแนะแนวเป็นผู้นำในการดำเนินงานซึ่งสอดคล้องกับนิรมล วิบูลมงคล (2551: 148-149) ได้ศึกษาพบว่า การปฏิบัติงานแนะแนวของครูโรงเรียนสังกัดเทศบาล โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การปฏิบัติงานแนะแนวของครูโรงเรียนสังกัดเทศบาลอยู่ในระดับมากที่สุด 5 ด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ งานให้คำปรึกษา งานศึกษารวบรวมข้อมูล งานติดตามและประเมินผล งานจัดวางตัวบุคคลและงานสารสนเทศ ตามลำดับ

3. พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการจัดบริการแนะแนวของโรงเรียนเฉพาะความพิการประเภทความบกพร่องทางการได้ยิน กลุ่มสถานศึกษา กลุ่ม 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเรียงตามลำดับการพยากรณ์จากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านการติดต่อสื่อสาร และด้านการตัดสินใจเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดบริการแนะแนวของโรงเรียนเฉพาะความพิการประเภทความบกพร่องทางการได้ยิน กลุ่มสถานศึกษา กลุ่ม 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สามารถทำนายการจัดบริการแนะแนวของโรงเรียนเฉพาะความพิการประเภทความบกพร่องทางการได้ยิน กลุ่มสถานศึกษา กลุ่ม 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาพรวมได้ร้อยละ 54 โดยอภิปรายผลเป็นรายด้านดังนี้

3.1 พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารด้านการติดต่อสื่อสารส่งผลต่อการจัดบริการแนะแนวของโรงเรียนเฉพาะความพิการประเภทความบกพร่องทางการได้ยิน กลุ่มสถานศึกษา กลุ่ม 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารโรงเรียนให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าของการติดต่อสื่อสาร เพราะการติดต่อสื่อสารที่ดีก่อให้เกิดการสร้าง ความเข้าใจตรงกันทำให้บุคลากรในโรงเรียนทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับสุพานี สฤษฐวานิช (2552: 270) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการติดต่อสื่อสารในแง่ขององค์การว่า ในองค์การสมัยใหม่นั้นการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพจะช่วยสร้างทีมงานที่มีประสิทธิภาพให้เกิดขึ้น และสร้างความเข้าใจตลอดจนความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บริหารกับบุคลากร ทำให้เกิดการแรงงานสัมพันธ์ที่ดี และนอกจากนั้นการสื่อสารยังช่วยสร้างสรรค้จรรโลงวัฒนธรรมองค์การให้แข็งแกร่งตลอดจนสามารถสร้างองค์การให้เป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ และถ้าองค์การจะต้องมีการเปลี่ยนแปลง การสื่อสารภายในองค์การจะเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้การบริหาร การเปลี่ยนแปลงประสบความสำเร็จได้มากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับอาคม วัตโธสง (2547: 99) ได้กล่าวว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีภารกิจสำคัญที่ต้องปฏิบัติ 4 ด้าน คือ การบริหารวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป ภารกิจทั้ง 4 ด้าน จะสำเร็จได้ผู้บริหาร ต้องมีความสามารถในการติดต่อสื่อสาร เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการทำงานของบุคลากร ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ดังนั้นการติดต่อสื่อสารจึงมีความสำคัญและเป็นประโยชน์ในการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของรุ่งชิวา สุขศรี (2556: 245-246) ที่พบว่าองค์ประกอบด้านพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารมีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเรียนร่วมระดับมัธยมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ การสร้างแรงจูงใจ การติดต่อสื่อสาร การมีปฏิสัมพันธ์และการมีอิทธิพลต่อกัน การตัดสินใจ การกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน และการพัฒนาบุคลากร และสอดคล้องกับไพฑูรย์ อรุณศรีประดิษฐ์ (2552: 92) ได้ศึกษาพบว่า พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการกำหนดเป้าหมาย การติดต่อสื่อสาร การตัดสินใจ และการเป็นผู้นำ ส่งผลต่อการปฏิบัติการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 1

3.2 พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหาร ด้านการตัดสินใจส่งผลต่อการจัดบริการ
แนะแนวของโรงเรียนเฉพาะความพิการประเภทความบกพร่องทางการได้ยิน กลุ่มสถานศึกษา กลุ่ม 1
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในอันดับรองลงมา ทั้งนี้เนื่องจากการตัดสินใจ
เป็นกระบวนการที่จำเป็นและมีความสำคัญต่อสภาวะการณ์ของการเป็นผู้นำในการบริหารงาน
อย่างมาก จนถือว่าเป็นหัวใจของการบริหารหน่วยงาน ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องเกี่ยวข้องกับ
การตัดสินใจอยู่ตลอดเวลาไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ซึ่งสอดคล้องกับนพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2551: 99)
ที่กล่าวว่า “การตัดสินใจเป็นแก่นสำคัญของการบริหาร ซึ่งงานหรือกระบวนการอย่างอื่นทั้งหมด
ต้องขึ้นอยู่กับมติตัดสินใจหรือสัมพันธ์หรือเกิดขึ้น เพื่อการตัดสินใจ” ดังนั้นผู้บริหารจึงมีความจำเป็น
ที่จะต้องศึกษาให้เข้าใจอย่างถ่องแท้และลึกซึ้งถึงกระบวนการและขั้นตอนของการตัดสินใจ เพื่อจะ
ได้วินิจฉัยสั่งการได้ถูกต้องและเหมาะสม เพื่อจะได้บริหารให้มีประสิทธิภาพสูงยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ
สุพานี สฤษฏ์วานิช (2552: 139-140) ได้กล่าวถึงการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพไว้ว่า ผู้บริหาร
เมื่อต้องทำการตัดสินใจจะต้องเป็นการตัดสินใจที่ดี การตัดสินใจที่ดีจะประกอบไปด้วย 1) ต้องมี
คุณภาพ เป็นการตัดสินใจที่ส่งผลที่เหมาะสมที่สุด เช่น ทำให้องค์กรได้รับกำไรเพิ่มขึ้น ให้บริการที่ดีขึ้น
ผลการปฏิบัติงานสูงขึ้น 2) ต้องทันต่อเวลา ผู้บริหารต้องตัดสินใจในกรอบเวลาที่เหมาะสมเพื่อให้
เกิดผลของการตัดสินใจที่เป็นประโยชน์ต่อการใช้งาน หรือต่อองค์การ การตัดสินใจที่ดีแต่ล่าช้า
ไม่ทันการณ์ การตัดสินใจนั้นก็ไม่มีคุณค่า 3) ได้รับการยอมรับ ถ้าการตัดสินใจอะไรที่จะต้องเกี่ยวข้อง
หรือต้องการการยอมรับ และการร่วมมือในการตัดสินใจ ควรให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ร่วมรับรู้ และมีส่วนร่วม
ในการตัดสินใจด้วย จะได้ลดปัญหาการต่อต้านไม่ร่วมมือ และไม่ยอมรับในการตัดสินใจ และ
4) เหมาะสมตามหลักจริยธรรม ด้วยการตัดสินใจที่ดีนั้นต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อคนอื่น ๆ
ด้วยไม่ใช่คำนึงแต่ผลประโยชน์สูงสุดของตนเองเป็นที่ตั้งฝ่ายเดียว แต่ควรเป็นการตัดสินใจที่ไม่ทำให้
คนอื่นเดือดร้อนเสียหายด้วย สอดคล้องกับไพฑูริย์ อรุณศรีประดิษฐ์ (2552: 92) ได้ศึกษาพบว่า
พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการกำหนดเป้าหมายการติดต่อสื่อสาร
การตัดสินใจ และการเป็นผู้นำ ส่งผลต่อการปฏิบัติการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อิงของสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 1

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนเฉพาะความพิการ
ประเภท ความบกพร่องทางการได้ยิน กลุ่มสถานศึกษา กลุ่ม 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน อยู่ในระดับมากทุกด้าน แต่เมื่อเรียงลำดับแล้วพบว่า ด้านการสร้างแรงจูงใจ
อยู่ในอันดับสุดท้าย ฉะนั้นผู้บริหารควรตระหนักว่าการสร้างแรงจูงใจในการจัดบริการแนะแนว

ในโรงเรียนก็เป็นเรื่องที่มีความสำคัญ ผู้บริหารควรสร้างแรงจูงใจให้กับครูที่ปฏิบัติหน้าที่งานแนะแนว โดยการจัดสภาพแวดล้อมและจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการปฏิบัติงานแนะแนว มอบหมายงานให้ครูที่ปฏิบัติงานแนะแนวให้เหมาะสมกับความรู้ ความสามารถและความถนัด และให้การสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ งบประมาณ เพื่อช่วยสนับสนุนการดำเนินงานแนะแนว เพื่อเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจให้ครูมีแรงจูงใจในการทำงานอย่างเต็มที่

1.2 จากผลการวิจัยที่พบว่า การจัดบริการแนะแนวของโรงเรียนเฉพาะความพิการประเภทความบกพร่องทางการได้ยิน กลุ่มสถานศึกษากลุ่ม 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน อยู่ในระดับมากทุกด้าน แต่เมื่อเรียงลำดับกันแล้วพบว่า ด้านบริการให้คำปรึกษา มีการปฏิบัติน้อยกว่าด้านอื่น ๆ ดังนั้นจึงขอเสนอแนะผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับเรื่องนี้อย่างจริงจัง โดยการสนับสนุนให้ครูได้รับพัฒนาตนเอง โดยการเข้ารับการอบรม ประชุมสัมมนา แลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งจะทำให้ครูผู้รับผิดชอบการจัดบริการให้คำปรึกษาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมบริการให้บริการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนไปในทิศทางที่ดีขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากบริการให้คำปรึกษาก็เป็นอีกหนึ่งบริการที่ช่วยสนับสนุนส่งเสริมให้นักเรียนรู้และเข้าใจตนเอง สามารถตัดสินใจเลือก หรือแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้อง ตามคำแนะนำของครู

1.3 จากผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการจัดบริการแนะแนวของโรงเรียนเฉพาะความพิการประเภทความบกพร่องทางการได้ยิน กลุ่มสถานศึกษากลุ่ม 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า ด้านการติดต่อสื่อสารและด้านการตัดสินใจเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดบริการแนะแนวของโรงเรียนเฉพาะความพิการประเภทความบกพร่องทางการได้ยิน กลุ่มสถานศึกษากลุ่ม 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งสามารถทำนายการจัดบริการแนะแนวของโรงเรียนเฉพาะความพิการประเภทความบกพร่องทางการได้ยิน กลุ่มสถานศึกษากลุ่ม 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาพรวมได้ร้อยละ 54 ดังนั้น ผู้บริหารต้องมีพฤติกรรมการบริหารด้านการติดต่อสื่อสารและด้านตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้การจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนเฉพาะความพิการประเภทความบกพร่องทางการได้ยิน กลุ่มสถานศึกษากลุ่ม 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนด โดยการจัดทำแนวทางการพัฒนาด้านการติดต่อสื่อสารกับนักเรียน ครู ผู้ปกครอง และชุมชน อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ให้ครอบคลุมเนื้อหาและปริมาณ แต่งตั้งคณะกรรมการหรือทีมงานในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้กับบุคคลที่เกี่ยวข้องได้รับทราบความเคลื่อนไหวภายในโรงเรียนได้อย่างทันเหตุการณ์ ตรงไปตรงมา เพื่อความชัดเจน ถูกต้อง โปร่งใส และนอกจากนี้ด้านการตัดสินใจ ก่อนการตัดสินใจในเรื่องใด ๆ ผู้บริหารจะต้องศึกษาหาข้อมูลและมีข้อมูลที่ถูกต้องมาประกอบการตัดสินใจอย่างมีขั้นตอน ชัดเจน และยุติธรรม เปิดโอกาสให้นักเรียน ครู ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการปฏิบัติงานแนะแนว เพื่อให้เกิดพลังจูงใจต่อผู้ที่จะนำไปปฏิบัติ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับทักษะการติดต่อสื่อสารของผู้บริหารกับการจัดบริการแนะแนวของโรงเรียนเฉพาะความพิการประเภทความบกพร่องทางการได้ยินหรือประเภทอื่น ๆ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับทักษะการตัดสินใจของผู้บริหารกับการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนเฉพาะความพิการประเภทความบกพร่องทางการได้ยินหรือประเภทอื่น ๆ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.3 ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนเฉพาะความพิการประเภทความบกพร่องทางการได้ยิน สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สรุป

พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการจัดบริการแนะแนวของโรงเรียนเฉพาะความพิการ ประเภทความบกพร่องทางการได้ยิน กลุ่มสถานศึกษากลุ่ม 1 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารอยู่ระดับมากทั้งในภาพรวมและรายด้านและการจัดบริการแนะแนวอยู่ในระดับมากทั้งในภาพรวมและรายด้าน และพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารด้านการติดต่อสื่อสาร และด้านการตัดสินใจส่งผลต่อการจัดบริการแนะแนวของโรงเรียนเฉพาะความพิการ ประเภทความบกพร่องทางการได้ยิน กลุ่มสถานศึกษากลุ่ม 1 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 54.00 ปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารส่วนใหญ่เกิดจากผู้บริหารขาดการนิเทศ กำกับ ติดตามงานและการประเมินผลการปฏิบัติงานของครูแนะแนวอย่างต่อเนื่อง และปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนวส่วนใหญ่เกิดจากการขาดครูแนะแนวในโรงเรียน ครูไม่มีความชำนาญในการใช้ภาษามือในการสื่อสารกับนักเรียน และครูไม่เห็นความสำคัญของงานแนะแนว ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนวโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ผู้บริหารควรจัดให้มีห้องแนะแนวที่เป็นสัดส่วนเฉพาะในโรงเรียน หน่วยงานต้นสังกัดควรมีการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจทักษะ และประสบการณ์ต่าง ๆ ให้กับบุคลากรที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องโดยการจัดอบรม และหน่วยงานต้นสังกัดควรมีการบรรจุครูวุฒิแนะแนวหรือจิตวิทยาให้มีในทุกโรงเรียน

เอกสารอ้างอิง

- กิติ ตย์คานนท์. (2543). **เทคนิคการสร้างภาวะผู้นำ** (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: เบลวอักษร.
- จตุพร เถาว์หิรัญ. (2548). **สภาพและปัญหาการบริหารงานแนะแนวโดยใช้วงจรมมิ่ง (พีดีซีเอ) ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 1**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- เฉลียว แสนสำราญ. (2550). **พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อการรู้สารสนเทศของบุคลากรโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดเพชรบุรี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชูลีกร แก้วระยับ. (2548). **พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานแนะแนวในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุทสาคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ธานีรินทร์ ศิลป์จารุ. (2552). **การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS** (พิมพ์ครั้งที่ 10). นนทบุรี: เอส อาร์ พรินติ้งเมสโปรดักส์.
- ธีระวุฒิ จันทคา. (2545). **พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการบริหารงานชุมชนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. (2551). **หลักการและทฤษฎีการบริหารการศึกษา**. กรุงเทพฯ: เทียมผ้า.
- นิรมล วิบูลมงคล. (2551). **พฤติกรรมการณ์เทศของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานแนะแนวของครูโรงเรียนสังกัดเทศบาล**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พิสนุ พงศ์ศรี. (2551). **วิจัยทางการศึกษา** (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: พรอพเพอร์ตี้พรีน.
- ไพชยะนต์ พูนขวัญ. (2548). **พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารที่สัมพันธ์กับการบริหารหลักสูตรของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 1**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- ไพฑูริย์ อรุณศรีประดิษฐ์. (2552). **พฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการปฏิบัติการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 1.** วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- รุ่งชีวา สุขศรี. (2556). **การพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเรียนร่วมระดับมัธยมศึกษา.** ดุษฎีนิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสหวิทยาการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- ลักขณา สริวัฒน์. (2543). **การแนะแนวเบื้องต้น.** กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สมาน รังสิโยกฤษฎ์. (2544). **หลักการบริหารเบื้องต้น** (พิมพ์ครั้งที่ 19). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ. (2554). **แนวทางการจัดกิจกรรมแนะแนวระดับประถมศึกษา.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุพานี สถุขภูวนิช. (2552). **พฤติกรรมองค์การสมัยใหม่: แนวคิด และทฤษฎี** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อาคม วัดไธสง. (2547). **หน้าที่ผู้นำในการบริหารการศึกษา** (พิมพ์ครั้งที่ 2). สงขลา: การกิจการผลิตเอกสารและตำรา กลุ่มงานบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- อุไรภร บุดดี. (2550). **ศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี.** วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.